

[Welkom](#)
[Hoofdmenu](#)
[OER-koken ANDERS](#)
[Arrangementen](#)
[Agenda 2016](#)
[Expositie 2016](#)
[SpeurNeuzenPad](#)
[Diverse tuinen](#)
[Plattegrond](#)
[Routebeschrijving](#)
[Bed&Breakfast](#)
[Vakantieverblijf](#)
[Wandelmogelijkheden](#)
[Anbi Donatie](#)
[Vrienden van de Kruidenhoeve](#)
[Rustpunt](#)
[Links](#)

STICHTING DE KRUIDENHOEVE

(Anneke en Willem Smits)

Den Oosterhuis 10, 7707 PE Balkbrug (O)

Telefoon 0523-656049
of zend een emailbericht

De Kruidenhoeve Actueel(meest actuele bovenaan)

NIEUWSBRIEF

Naam:

E-mailadres:

verzoekt toezending van de maandelijkse Nieuwsbrief van de Kruidenhoeve

Op deze pagina wordt een overzicht gegeven van de actuele situatie rond de Kruidenhoeve. Wilt u van voorgaande belevenissen kennis nemen dan kunt u daarvoor in het archief terecht:

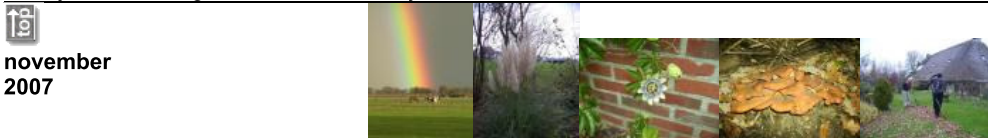
De eerste helft van december was het weer redelijk zacht met af en toe lichte nachtvorst. Dankzij het zachte weer was het mogelijk om het Jodenvonder, het historische bruggetje over het grensrievtje de Reest, te vernieuwen. Het heeft vele jaren van praten gekost om diverse overheden zover te krijgen. Gemeente Hardenberg (Overijssel), gemeente De Wolden (Drenthe), Landschap Overijssel, Drents Landschap en de verschillende provincies en waterschappen hadden allemaal andere ideeën over het vonder. Uiteindelijk is men overeengekomen dat Landschap Overijssel de verantwoordelijkheid over het vonder op zich zou nemen. Daarna kreeg aannemer Lubbers de opdracht om het Jodenvonder te vernieuwen. Het nieuwe vonder heeft maar één leuning. Zo'n 30 geleden waren het er twee die in de loop van de tijd verdwenen in de Reest en het had niet veel gescheeld of het hele Jodenvonder zou van de kaart zijn verdwenen want het vonder verkeerde al jaren in zeer slechte staat. Willem en enkele Drentse boeren hebben steeds reparaties verricht zodat het vonder in ieder geval zou blijven bestaan. Nu kunnen we er zonder gevaar overheen. Helaas is het Reestdal nu zo moerassig dat je alleen met rubber laarzen Drenthe droog kunt bereiken.

Het werd ook een poosje echt winter met vorst en ijs. Er kon hier en daar geschaatst worden. Zaterdag 22 december beleefden we een prachtige dag met rijp en zon. Dat was genieten! December eindigde zeer mistig en een beetje glad.

Druiven en enkele fruitbomen zijn al gesnoeid, maar er blijft nog veel snoeiwerk over!

Het blad is nu echt van de bomen. De kippen die al weer een tijdje buiten rondscharrelen maken er een bende van. Het blad dat van het gras de borders in was geharkt ligt nu weer overal verspreid. Als binnenkort de sneeuwklakjes boven de grond staan (of de vogelgriep oprukt) moeten de kippen naar binnen. Op enkele besjes, zaden van de kardinaalsmuts, bloeiende helleborussen en viburnums en de sierappeltjes van de Malus sentinel na zijn de tuinen erg kaal. Op het grasveldje voor de boerderij zorgen mollen voor enorme molshopen en een wirwar van halfbovengrondse mollengangen. Het is echt bijzonder maar mooi is het niet!

We kijken al verlangend uit naar het voorjaar!

Het was vooral een sombere maand: vaak miezerregen, soms flinke buien en een enkel hagel- of onweersbuitje. Maar er waren ook mooie heldere dagen gevolgd door wat nachtvorst. Sneeuw hebben we nog niet gezien. Het was vaak nog prima werkweer en we, Tineke, broer Joop, zwager Lex en ik, hebben vele kruiwagens blad op de composthoop en achter de wallen gewerkt. En nog is niet al het blad van de bomen!

Er bloeit ook nog wel een en ander, maar je moet er oog voor hebben. Als je goed rondkijkt zie je nog enkele rozen, stokrozen, passiebloemen, goudsbloemen en viooltjes. De winterjasmijn bloeit al een paar maanden! Sommige kardinaalsmutsen hebben nog prachtig gekleurde zaaddoosjes en de malus sentinel pronkt nog steeds met mooie rode sierappeltjes.

Je kijkt inmiddels dwars door de beplanting van bomen en struiken heen en je kunt je haast niet voorstellen dat je 's zomers geen overzicht van het hele tuincomplex hebt.

De voorjaarsbolletjes prikken al door de aarde heen en beloven ons veel kleur.

De maand eindigde zacht (en dus) nat. Het water in de poel en de Reest staat behoorlijk hoog.

↑ oktober 2007

Er kwamen toch nog een paar aardige nazomerweken. We konden onder prettige weersomstandigheden nog veel oogsten: noten en tamme kastanjes en niet te vergeten de kweeperen! In de herfstvakantie konden de kleinkinderen zich prima buiten vermaken. Er kwam iemand met een minitrekkertje om de poel te "schonen". Het is wel kaal geworden, maar daar zie je volgend jaar niets meer van! De temperaturen waren aangenaam totdat de nacht van 20 oktober een beetje vorst bracht. Einde van de dahlia's die er nog steeds prachtige bij hadden gestaan en de tuin veel kleur gaven. Ook veel andere planten hadden schade opgelopen of waren ter ziele. Toch bleven er nog veel bloeiende planten over en menige plant bloeide voor de tweede keer. Veel blad viel al van de bomen, maar wat er aan bleef zitten verkleurde van goudgeel (tulpenboom) via oranjegeel (haagbeuk) en roestbruin (eik) tot diep paarsrood (moerasedik). We zijn al weken bezig het afgefallen blad weg te werken. Bovendien hebben we de klimop, waaronder ons bakhuisje helemaal schuilging, rigoureuus gesnoeid. Het anders zo romantische bakhuisje staat er nu kaal en armoedig bij, maar dat zal anders worden wanneer de kale takken weer gaan uitlopen. Ook dat takkenspul moet verwerkt worden, dat wil zeggen: klein gemaakt en achter de wal gegooid!

Van de 5 volwassen parelhoenders is er een verdwenen. We waren al min of meer voorbereid op een hen met kuikens maar blijkbaar was er wat anders aan de hand. Van de 12 overgebleven kuikens is er nog een gesneuveld, waarschijnlijk door toedoen van een roofvogel; 7 kuikens hebben we weggegeven aan buurtbewoners zodat er nu nog 4 over zijn

↑ september 2007

Begin september; eindelijk konden we wat rustiger aan doen en daar waren we wel aan toe! De tuin kreeg al een herfstige aanblik: er vielen veel takken, takjes en blad, appels, hand- en stooferen, kweeperen, wal- en hazelnoten en kastanjes. Een overvloedige oogst. Daar hadden en hebben we veel werk mee!

De jonge parelhoenders hebben deze maand overleefd. Het blijken er toch 12 te zijn. Omdat ze zo beweeglijk zijn zijn ze erg moeilijk te tellen, maar toen ze een keer allemaal op een rijtje op het muurtje van de moestuin zaten konden we ze eindelijk, vanachter het raam, tellen.

De egeltjes hebben zich niet meer laten zien en ooievaars zijn er al lang niet meer. Ze vertrokken naar warmere streken en geef ze eens ongelijk!

Bij ons was september, net als vrijwel de hele zomer, wisselvallig en al echt herfstachtig. Jammer, want we wilden zo graag goed weer hebben wanneer op zondagmiddag 30 september het Popkoor S(w)ingtime zou optreden in de tuin. Met hulp van een groot aantal koorleden hebben we toch weer het zware zeil moeten ophangen om alles droog te kunnen voorbereiden. Vlak voor en tijdens het concert was het droog en konden de bezoekers toch nog een wandeling door de tuinen maken. De zon kwam zelfs nog even door. Het optreden was erg leuk; er werd vlotte muziek gezongen. Het koor werd op de piano begeleid door Luko Hans en stond onder leiding van dirigent Arjen Seinen. De bezoekers wisten de muziek te waarderen en het werd een zeer geslaagde middag!

↑ augustus 2007

Een drukke maand in en rond De Kruidenhoeve. De maand bracht ons ook enkele verrassingen. Op sommige dagen hadden we het heel druk met bezoekers, op andere was het erg rustig. Dit had meestal met het weer te maken. Het weer was gelukkig iets beter dan in juli.

De jonge ooievaars zijn al vertrokken, een van de oude vogels is waarschijnlijk rond 15-8 vertrokken, maar de tweede ooievaar zit 's avonds nog op het nest. Overdag zie je ze soms nog ooievaars in de weilanden van het Reestdal lopen.

Op 7 augustus liepen bij onze burens vier kleine egeltjes, gewoon overdag, in de tuin te scharrelen. Moeder egel liet zich maar af en toe zien. Bij ons zat een dag later een grote egel op de stoep, in het donker, zoals het hoort! Was moeder egel alleen op pad of waren de kleintjes ook in de buurt? Zondag 19-8 zat er een jonge egel op het verdiepte terras. We hebben hem in de moestuin gezet en daarna niet meer gezien.

Op 11 augustus hadden we ons zomeravondconcert. Aan het aantal reserveringen te zien was te verwachten dat het druk zou worden. Dat er uiteindelijk maar liefst 110 mensen naar het concert zouden komen luisteren overtrof onze stoutste verwachtingen! Overal werden stoelen vandaan gesleept, in huis en elders in de tuin waren alle stoelen weggehaald en het was dat een aantal bezoekers zelf klapstoelen had meegenomen, anders hadden er mensen op het gras moeten zitten! Het weer was goed; overdag veel zon en 's avonds een heldere sterrenhemel, maar het koelde wel hard af. De muziek was prachtig, de musici en het publiek waren enthousiast, de sfeer was prima en er werd volop genoten. Kortom de avond was in alle opzichten geslaagd!

Op woensdagmiddag 15 augustus hoorden we van bezoekers dat er parelhoenders met ongeveer vijftien heel kleine kuikens door de tuinen liepen. Die hadden we al verwacht want we misten geregeld twee parelhoenders, maar soms lieten ze zich wel even zien. Dus ze zaten ergens verscholen, maar we wisten niet waar. Van de negen donkere en zes lichtgekleurde kuikens waren er na een paar dagen nog maar zes donkere over. Een week later kwamen er nog eens ongeveer achttien kuikentjes bij, waaronder twee lichtgekleurde. De lichte kuikens waren al gauw verdwenen;

een gemakkelijke prooi voor de roofvogels hier in de buurt. De vijf volwassen parelhoenders en alle kuikens lopen al weer een aantal dagen bij elkaar. Er zijn in totaal nog ongeveer tien kleintjes over. Zo gaat dat in de natuur...

Ook tijdens het jaarlijkse familieweekend werd er heel wat geverfd, gesnoeid, gezaagd en gerepareerd. Maar, het was ook reuze gezellig; groot en klein vermaakte zich uitstekend!

Zo warm als het vorig jaar juli was, zo koel en vooral nat was het deze maand. Er stond begin juli zelfs een beetje water in de zitkuil wat bij uitzondering nog wel eens in de winterperiode voorkomt. Er was ook erg veel wind en daardoor scheurde een hele grote tak bijna van een acaciaboom. De boom leverde gevaar op voor passerende wandelaars. Buurtgenoot Harm bekeek de zaak deskundig en kwam meteen in actie. De boom lag in een luttel minuten omver.

Toch hebben we een paar zomerse dagen gehad en de laatste dag van juli was ook een heerlijke dag! Het slechte weer had invloed op het aantal bezoekers, maar we krijgen augustus nog.

Met de familie ooievaar ging het prima; heel vaak zaten ze met z'n tweeën of meer op het dak van de boerderij.

De jongen zijn nu naar het zuiden vertrokken. De oude vogels laten zich nog maar een enkele keer zien, maar meestal slaapt er nog een op het nest.

Piet en Willem legden de laatste hand aan de constructie van het kippenhok. Willem en zoon Theo hebben de ren voorzien van gaas en daarmee is het bijna af: er moet nog een andere deur in het nachthok, evenals ander glas in de ramen. Als alles echt klaar is moet al het hout met Ecolium (alternatief voor carboleum) behandeld.

Van 22 tot 22 juli hebben we een Bach bloesemcursus gehad. Het was geweldig en het weer viel niet tegen. De cursisten hebben veel geleerd van Rebecca en ze hebben allemaal genoten van hun verblijf op De Kruidenhoeve! Informatie is te vinden op de website van [Rebecca \(klik hier\)](#)

Sinds kort hebben we weer een stagiaire, Esther, die het kruidenpad onderhoudt. Dat scheelt, zeker omdat vrijwilligster Tineke vakantie viert. Door alle regen zijn struiken, vaste planten en onkruid geweldig gegroeid. We blijven knippen, opbinden en snoeien!

Onze twee parelhoenhennen hebben ergens een nest en een zit er al te broeden, maar we weten niet waar. Straks worden we ineens weer verrast met een stel kuikens.

Op zaterdag 11 augustus wordt er door pianist Luko Hans en fluitiste Eliene Schuinder voor de vijfde keer een zomeravondconcert gegeven: "Van typisch Frans tot zonnig Zuid-Amerikaans". Het concert begint om 20.30 uur en de tuin kan bewonderd worden vanaf 19.30 uur

Top juni 2007

Juni was een zeer afwisselende maand en dat niet alleen vanwege het weer. Dat was echt wat je noemt wisselvallig. We hadden zon met heerlijke temperaturen maar we hadden daarnaast heel veel dagen met pittige buien. Er is weer water genoeg gevallen! En alle planten en struiken zijn super gegroeid!

Wat de activiteiten betreft:

Op zaterdag 2 juni gingen de hekken van De Kruidenhoeve open en het was meteen een drukke dag. Direct om 10 uur, er waren toen nog niet zo veel mensen, kwamen Annemieke Enters en Wim van Nee, ooievaarsringers, om de jonge ooievaars van een ringetje met nummer te voorzien. Dat verliep prima en de mensen die er waren vonden het erg leuk om dit mee te maken. Dit jaar werden de jonge ooievaars niet zoals gebruikelijk tijdens de Open Tuinendag geringd omdat ze al zo groot leken en misschien op 16 juni al zouden kunnen vliegen. Er waren verhalenvertellers en 15 enthousiaste kinderen die het SpeurNeuzenPad liepen. De sfeer was gezellig en het weer was heerlijk. Tussendoor hadden we nog een bijenzwerm, ook interessant voor onze bezoekers.

Op 16 juni was het onze Open Tuinendag. Het was aardig weer, afgezien van 2 kleine buitjes in de middag. Dit jaar waren we in de buurt de enige tuin die de poort gratis openzette voor bezoekers. Dat was jammer, maar toch kwamen er nog bijna 100 mensen. Onze hulpen maakten zich erg verdienstelijk met het schenken van koffie en thee. 's Avonds was het droog en het Tuinkoor zong op verschillende plaatsen in de tuin. Daarbij waren nog eens 55 mensen. Het was een geweldig leuk optreden en ons publiek was enthousiast. Albert Schöppink, een van de koorleden, schreef de tekst voor een protestlied op de wijs van Opzij, opzij, opzij! Men wil in het unieke Reestdal een spoorlijn aanleggen en daarbij zou ook een enorme spoorbrug moeten komen. Dat mag natuurlijk niet gebeuren! Het zou op de afstand Schiphol- Groningen slechts 11 minuten tijdswinst opleveren!

Volgend jaar gaan we weer een optreden verzorgen.

Helaas kon het eerste zomeravondconcert op 30 juni niet doorgaan wegens ziekte van de fluitiste. Alle reserveringen werden afgezegd en berichten naar de media verstuurd. Er kwamen slechts 2 personen voor niets en die mochten de tuinen gratis bekijken.

Aan het eind van de maand hadden we de jonge ooievaars nog steeds niet zien vliegen. Misschien hebben we door onze drukke werkzaamheden iets gemist, maar mogelijk hadden we de vogels best op 16 juni kunnen laten ringen. Opvallend dit jaar is dat er heel vaak twee ooievaars op de schoorstenen van de boerderij zitten.

Het kippenhok vordert gestaag; Piet maakt er een prachtig onderkomen van. De hekken zijn ook mooi geworden!

mei 2007

Na de lange droge periode kregen we op 9 mei eindelijk weer regen. Alle boeren blij evenals de tuinliefhebbers! Toen de gemeente Hardenberg het stookverbod ophief konden we eindelijk ons snoeihout van de laatste maand verbranden. Het door de droogte bruin geworden gras werd in snel tempo groen, onze jonge boompjes hoefden niet langer besproeid te worden en Tineke, Willem en ik konden onkruid wieden, onkruid wieden en nog eens onkruid wieden. De opening op 2 juni kwam in snel tempo dichterbij. Door de regen zwaar overhangende takken moesten weer worden gesnoeid en achter de wal gewerkt. Er moesten hekken worden gemaakt en geverfd. Het kippenhok moest nog worden opgeknapt. Dat laatste is nog niet af. De naambordjes bij de planten moesten bijgewerkt worden, plattegrondjes voor bezoekers vernieuwd, enzovoort, enzovoort. Het Tuinkoor oefende tussen alle bedrijvigheid in voor het optreden op de avond van onze Open Tuinendag op 16 juni. En dat is het al snel.....

En dan was er nog wat: de twee jonge ooievaartjes die begin mei hun kopjes boven het nest uitstaken groeiden als kool. Als ze op onze Open Tuinendag op 16 juni geringd zouden worden zouden ze al meer dan 6 weken oud zijn en waarschijnlijk al kunnen vliegen. Dus namen we contact op met ooievaarsringers Wim en Annemiek of ze niet eerder geringd zouden kunnen worden. Ze beloofden te komen op 2 juni, de eerste dag van het nieuwe seizoen, zodat er ook anderen dan wij getuige van zouden kunnen zijn.

Niet alleen de ooievaars waren vroeger dan anders maar ook de klap- en andere rozen en nog veel meer planten. Tot onze grote verrassing ontdekten we in de bostuin dat het stammetje dat geënt was met mysselium van de shii-take weer paddenstoelen had gegeven.

De bijen verrasten ons tweemaal met een zwerm die Willem en ik, goed beschermd, hebben gevangen zodat we weer een paar volkjes rijker zijn.

Vrijwilligster Tineke kwam de laatste twee weken bijna iedere dag helpen en dat scheelde geweldig!!

april 2007

Een bijna zomerse maand was het! Het was over het algemeen warm, zonnig en droog. Op 21 maart was de laatste regen gevallen en het werd dus wel erg droog. Het gras kreeg bruine plekken en de planten, die eerst door de warme zon uit de grond omhoog waren geschoten, stonden te verleppen! Onkruid wieden ging gemakkelijk. Na weken op regen gewacht te hebben zijn we toch maar gaan sproeien. Maar er gaat niets boven een echte regenbui!

In maart bloeiden al veel struiken en bomen; de afgelopen maand kwamen er steeds meer in bloei. Dankzij het sproeien kregen we toch groei en bloei. De oude, zieke paardenkastanjeboom bloeide al aan het eind van de maand met duizenden kaarsen, normaal pas in mei. Het zag er weer schitterend uit. Zouden er dit jaar wel kastanjes aan komen?

Pas op 11 april werden er jonge boompjes geplant op de strook grond waarop kaalslag was gepleegd en het was juist zo droog! Dankzij het goed nat houden van de grond lijkt het meeste plantgoed wel aan te slaan.

Overigens hadden enkele planten, zoals de camelia's, te lijden van de late nachtvorstjes en werden de net uitgekomen bloemen en knoppen bruin. Het blad van de sieruien kreeg lelijke dorre punten, maar de knoppen hadden niet geleden.

April was een drukke maand omdat onder andere de afrastering om de weitjes van Thomas en Midas moest worden vervangen en er een paar hekken moesten worden gemaakt. Dat werk is nog niet klaar. Het kippenhok moet ook opgeknapt worden.

Vanwege de droogte kondigde de gemeente Hardenberg, waar wij sinds enkele jaren onder vallen, een (terecht) stookverbod af. Nog steeds ligt een hele berg snoeihout te wachten op verbranding. We hopen dat het verbod spoedig opgeheven zal kunnen worden en alles weg gewerkt kan worden zodat de tuinen er bij de opening op 2 juni weer netjes bij liggen.

Volgens ons zijn er al jonge ooievaartjes, maar we hebben ze nog niet gezien. Het is vroeger dan andere jaren. Als alles goed met ze gaat zouden ze op onze Open Tuinendag op 16 juni geringd moeten worden. Dan zullen ze waarschijnlijk al te groot zijn en kunnen vliegen. Het ringen zal dus vervroegd moeten worden.

maart 2007

De eerste helft van maart bracht ons zo veel regen dat het water van de poel heel hoog stond. Verder werden we deze maand getraakteerd op een enkele hagelbui, een klein beetje natte sneeuw, een paar nachtvorstjes en een aantal heerlijke lentedagen. Ineens werd het groener en groener. De ooievaars gingen broeden. De kleuren kwamen terug; behalve in bolgewassen ook in bloeiende struiken en bomen. Zeer veel werk aan de winkel! Snoeien! Snoeien en nog eens snoeien: rozen, vlinderstruiken, Japanse wilgjes en nog heel veel meer! De vraag is: En waar laten we alle takken en takjes? Voor een deel gaat snoeihout achter de wallen, maar we hebben ook het nodige verbrand (legaal!) en we zijn er nog niet mee klaar. Landschap Overijssel heeft een deel van onze houtsingel gekapt en daar moeten nog nieuwe boompjes ingeplant worden. Dat deel zal, jammer genoeg, wel een poos kaal blijven. Het meeste blad is uit de borders geharkt en de heksentuin gedeeltelijk opnieuw ingeplant. Onkruid wieden kunnen we ook voorlopig nog. Zo blijven we bezig. Er zal nog heel wat gedaan moeten worden voor de tuin begin juni weer open gaat.

↑ februrari 2007

Hoera, het wordt lente; de ooievaars zijn terug! Al een week eerder waren er ooievaars in de buurt, maar nog niet bij ons. Donderdag 23 februari was ik naast de boerderij aan het wieden toen ik ineens geklepper hoorde. En ja, ooievaar nummer 1 zat op het nest. Hij was weer thuis. Een uur later, toen ik keek of hij er nog zat, zaten er twee ooievaars. De eerste schermutselingen om het nest met andere ooievaars zijn er ook al geweest.

Enkele nachten met licht vorst hebben we gehad maar het was weer heel zacht en er worden steeds nieuwe warmterecords gebroken. Het is abnormaal! We hebben lekker gewerkt; gesnoeid en veel takken, nog van de storm, opgeruimd. Het heeft behoorlijk geregend waardoor de poel en het riviertje de Reest erg hoog staan. De kikkers hebben zich nog niet laten zien.

Wel zien we de laatste week af en toe weer fazanten in de tuin. Zijn ze toch terug of zijn het andere?

Enkele weidevogels hoorden we ook al en verder het gefluit van talloze vogels die de lente begroeten.

De bloei van toverhazelaars en sneeuwkllokjes is min of meer voorbij. De knoppen van de camellia's gaan voorzichtig open en laten zien dat de bloemen helder roze worden. Ook roze zijn de helleborussen die volop in bloei staan. Het longkruid, bosanemoontjes, gele kornoelje en nog steeds veel krokussen geven kleur aan de overigens kale wintertuin. Narcissen zijn bijna zo ver. Alles ziet er veelbelovend uit!

↑ januari 2007

Het was een stormachtige maand met slechts een paar nachten met lichte of matige vorst. Er werd weer een warmterecord gebroken.

Op zondag 7 januari hadden we een drukte van belang. We verwachtten 60 tot 80 wandelaars die een nieuwjaarswandeling liepen, uitgezet door NWG (=Natuurwerkgroep) De Reest. Halverwege de route zou een rustpauze zijn bij De Kruidenhoeve. De toeloop was enorm; i.p.v. 60-80 personen kwamen er 171 geregistreerde wandelaars. Topdrukte dus, en dat in de winter.

Nou ja, wat heet winter.... In de tuin was er van alles te doen, vooral na de zware storm die op donderdag 18 januari huis hield. Wij kwamen er goed van af. Er scheurde weliswaar een enorme tak van een grote, oude eik, maar die viel pal naast de schuur, in een rommelhoek. Geluk gehad! De dikke takken zijn al tot handzame blokken verzaagd; de rest moet nog klein gemaakt worden. De tuin ligt nog vol afgewaaide takken hoewel er ook al veel opgeruimd is.

Winteraonietjes, krokussen en de eerste sneeuwkllokjes staan in bloei, net als de Japanse kwee en de toverhazelaars, zowel de gele als de "Ruby Glow". Hoewel de vroege witte camellia inmiddels uitgebloeid is staan de knoppen van twee andere Camelliastruikjes en de knoppen van de roze helleborus op springen. De merels maken vooral in de schemering een hoop spektakel en de vinkjes slaan. Het voelt of het voorjaar gaat worden. We zullen maar afwachten.

Ondertussen snoeien Tineke, Willem en ik bomen en vooral veel struiken en daar zijn we voorlopig nog wel even mee bezig. Het wordt steeds kaler in de tuin.

Tijdens houtzagen, begin januari, ontdekten we op een paar oude vlierstammetjes een aantal trilzwammen, zogenaamde Judasoren. Vooral bij jonge exemplaren die nog licht van kleur zijn lijkt zo'n Judasoor echt op een menselijk oor.

Afgelopen december zagen we "onze" fazantenhaan weer regelmatig, maar na de kerstdagen viel het ons op dat we hem al een poosje niet gezien hadden. Er waren jagers geweest... helaas zagen we in januari geen fazantenhaan meer.

[Evenwijd](#)
[Hoofdmenu](#)
[OER-koken ANDERS](#)
[Arrangementen](#)
[Agenda 2016](#)
[Expositie 2016](#)
[SpeurNeuzenPad](#)
[Diverse tuinen](#)
[Plattegrond](#)
[Routebeschrijving](#)
[Bed&Breakfast](#)
[Vakantieverblijf](#)
[Wandelmogelijkheden](#)
[Anbi Donatie](#)
[Vrienden van de Kruidenhoeve](#)
[Rustpunt](#)
[Links](#)

Opengesteld in juni, juli en augustus

- elke **dinsdag en woensdag** van 12.00 tot 17.00 uur
- **Open Tuinendag 3e zaterdag in juni**
- groepen en rondleidingen **op afspraak** op andere dagen mogelijk
- mogelijkheid tot **vakantieverblijf** en **bed&breakfast**

[siekers webdesign](#)